

PARAULA I VIDA

El centenari de l'Hospitalitat

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes fou erigida a Barcelona pel bisbe Joan Laguarda i Fenollera, l'any 1910. Per això, durant l'any en curs, celebra el seu centenari i s'han preparat un conjunt d'actes que es varen iniciar el passat 7 d'abril, amb una celebració eucarística a la catedral de Barcelona presidida pels tres bisbes de la província eclesiàstica de Barcelona, i

Portada del llibre dedicat a la història dels cent anys de l'Hospitalitat

amb la inauguració d'una exposició retrospectiva a la seu de la Pia Almoina o Museu Diocesà. Està previst que el centenari es clogui amb el pelegrinatge número 150 dels organitzats per la nostra Hospitalitat. Aquest pelegrinatge es preveu que es faci el mes de juny de l'any 2011.

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, que ara ho és també de les noves diòcesis de Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, és la més antiga d'Espanya, i per aquesta raó, del 25 al 28 del proper novembre, està previst celebrar, a Barcelona, un congrés de totes les hospitalitats espanyoles.

El 18 de juny de 1910 sortiren els dos trens del primer pelegrinatge amb trenta malalts i quatre-cents trenta pelegrins. Amb els parèntesis de les guerres civil i mundial, els pelegrinatges s'han anat succeint. L'organització de dos pelegrinatges cada any que realitza l'Hospitalitat —el de juny i el de setembre— s'ha convertit ja en una tradició i s'ha anat incrementant el nombre de persones que hi participen.

Des dels seus orígens l'Hospitalitat té per finalitat organitzar els pelegrinatges al santuari de Lourdes, lloc de les aparicions de la Verge Maria a santa Bernardeta Soubirous, unes aparicions que foren reconegudes per l'Església com a «revelacions privades» l'any 1862. S'ha dit que el missatge de Lourdes expressa, per mitjà de la Mare de Jesús, l'amor misericordiós de Déu envers tots els homes, i sobretot envers els malalts, els discapacitats i els membres més febles i oblidats de la nostra societat.

En sintonia amb aquest missatge de Lourdes, l'Hospitalitat, com a complement dels pelegrinatges, promou durant tot l'any actes de pregària, visites i l'atenció als malalts, la incorporació de persones a la pastoral de la salut de les parròquies, trobades per mantenir el caliu espiritual del pelegrinatge. Els pelegrinatges i el treball permanent de la nostra Hospitalitat són una gran escola d'espiritualitat i de solidaritat. Cal haver-se fet pelegrí i haver conviscut amb els pelegrins per adonar-se de la realitat d'aquesta afirmació.

Aquest centenari serà, sens dubte, una ocasió per recordar el treball d'aquests cent anys i els molts col·laboradors i col·laboradores que l'han fet possible. A la vegada, les celebracions centenàries significaran un impuls per continuar difonent un missatge d'esperança i de solidaritat envers els malalts i els membres més febles de la nostra societat. La nombrosa presència de joves entre els voluntaris que estan al servei dels pelegrinatges i al servei de les activitats habituals de l'Hospitalitat és tot un signe d'esperança de cara al futur d'aquesta institució centenària.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Cinc mil joves a l'Aplec de l'Esperit

El dissabte 22 de maig va tenir lloc a la ciutat de Terrassa el X Aplec de l'Esperit, una trobada de joves cristians de Catalunya, les Illes Balears i Andorra. L'acte principal fou la celebració de l'Eucaristia sota una carpa instal·lada al Parc

de les Sensacions de Vallparadís, on, a l'inici de la missa, es va fer l'acolliment de la Creu de les Jornades Mundials de la Joventut i de la icona de la Mare de Déu. La celebració va estar presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol. El Sant Pare envià un missatge invitant tots els participants a l'Aplec a «renovar els propòsits de vida cristiana, com a membres vivents de l'Església units fermament als seus pastors, ben conscients que l'acció de l'Esperit Sant no cessa de guiar l'Església i suscitar gràcies i impuls evangelitzador a cada fidel cristià».

GLOSSA

Valors vius aquest estiu

Som ja al mes de juny. Temps de preparació de colònies, rutes i campaments als centres d'esplai o als agrupaments dels moviments eclesials. Els equips de monitors amb els seus caps sovintegen les reunions: estudi del medi, planificació dels dies, distribució de responsabilitats, centre d'interès, recull de pregàries, possibles excursions, itineraris... Darrera, molta generositat, lliurament personal i desig de servei. És així perquè les coses veritablement importants no són el fruit d'un esforç intens però curt, ans al contrari són fruit d'un esforç sostingut, d'una fidelitat, fruit de la constància i la continuïtat dels seus autors i la tasca d'educar en el temps de lleure és una obra valuosa.

Aquests joves educadors són portadors d'esperança per a tots els qui confien en una joventut més sana, més forta, més compromesa, més participativa, més plena i més portadora de sentit. Són, en definitiva, portadors d'esperança en l'esdevenidor de l'Església i de la societat.

L'ofici de monitor obre possibilitats d'experimentar en situacions vitals aquelles actituds evangèliques que formen i ajuden a la vida col·lectiva. La capacitat per al diàleg respectuós i crític, quan convé, amb l'altre. El gust per les coses ben fetes. El sentit de responsabilitat i com-

promís. La disponibilitat per incorporar-se a projectes comunitaris. El desig d'augmentar la qualitat personal i col·lectiva a la llum de l'Evangeli. El no fer d'un mateix el centre únic i exclusiu de la pròpia vida. La renúncia a viure passivament i a ser simple receptor, sempre, del que altres programen o decideixen. La renúncia activa i decidida a la mentida, la frivolitat o l'absolutització del propi interès. L'esforç i la lluita decidida per demostrar que els ensenyaments de Jesús, els valors de l'Evangeli, en totes les seves dimensions, es poden viure en el dia a dia. Aquestes són actituds bàsiques que donen sentit i gruix a la vida. No s'adquireixen mitjançant discursos, sinó mitjançant experiències vitals. L'educació en el lleure és un lloc privilegiat per a fer aquesta mena d'experiències. «Estimes la rectitud? Doncs bé, les virtuts són fruit dels afanys de la saviesa, que ensenya la templança, la prudència, la justícia, la fortalesa. No hi ha res més útil en la vida dels homes» (Sv 8,7). Goso suggerir que convé que els joves educadors posin Jesús com a model i guia del seu treball. Jesús, el bon monitor, cap, educador, que escolta, que es compromet... Jesús, que sempre hi és. I hi és a totes. Com ha de ser tot bon educador.

Enric Puig Jofra, SJ

Cap infant sense colònies

Fidel al seu compromís social i educatiu, la Fundació Pere Tarrés vol garantir l'accés del màxim nombre d'infants i joves a les activitats educatives d'estiu. «Cap infant sense colònies» és una campanya de captació de fons per ajudar les famílies que no disposen de recursos perquè els seus fills i filles participin en activitats de lleure, especialment durant les vacances d'estiu. En un marc d'activitats lúdiques, les colònies faciliten l'acció pastoral, l'edu-

cació en valors, la integració social, i afavoreixen el creixement integral d'infants, adolescents i monitors. El preu orientatiu d'una colònia és de 300 €. Aportacions als comptes: 2100 0435 51 0200190260 de «La Caixa» o 2054 0302 41 9148869046 de Caja Navarra.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 12,10-11; 13,1)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó.

Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immunidies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist. Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist, us heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava pregant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu». Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.»

I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

▶ Lectura del libro del profeta Zacarías (Za 12,10-11; 13,1)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre la dinastía de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de gracia y de clemencia. Me mirarán a mí, a quien traspararon, harán llanto como llanto por el hijo único, y llorarán como se llora al primogénito. Aquel día será grande el luto de Jerusalén, como el luto de Hadad-Rimón en el valle del Meguido.

Aquel día se alumbrará un manantial, a la dinastía de David y a los habitantes de Jerusalén, contra pecados e impurezas.»

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo. / Mi alma está sedienta de ti; / mi cuerpo tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos: Todos sois hijos de Dios por la fe en Cristo Jesús. Los que os habéis incorporado a Cristo por el bautismo, os habéis revestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judíos y gentiles, esclavos y libres, hombres y mujeres, porque todos sois uno en Cristo Jesús. Y si sois de Cristo, sois descendencia de Abraham y herederos de la promesa.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús estaba orando solo, en presencia de sus discípulos, les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos contestaron: «Unos que Juan el Bautista, otros que Elías, otros dicen que ha vuelto a la vida uno de los antiguos profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Pedro tomó la palabra y dijo: «El Mesías de Dios». Él les prohibió terminantemente decírselo a nadie. Y añadió: «El Hijo del Hombre tiene que padecer mucho, ser desechado por los ancianos, sumos sacerdotes y letrados, ser ejecutado y resucitar al tercer día.»

Y, dirigiéndose a todos, dijo: «El que quiera seguirme, que se niegue a sí mismo, cargue con su cruz cada día y se venga conmigo. Pues el que quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa, la salvará.»

Sant Pere, pintura d'El Greco, Monestir de l'Escorial, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5 ■ **dimarts**: 2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14 ■ **dimercres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20 □ **dijous**: Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80 ■ **divendres**: 2Re 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4 ■ **dissabte**: Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17 ■ **diumenge** vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): 1Re 19,16b.19-21 / SI 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62.

L'Evangeli d'avui respon a una qüestió fonamental per al cristià: *Qui és Jesús?* És una pregunta que requereix estudi, adhesió i compromís. Podem dividir la pàgina evangèlica en tres apartats: la definició autèntica de Jesús, l'anunci de la seva passió, mort i resurrecció i una catequesi parenètica sobre el seguiment del Crist.

El primer apartat ens presenta Jesús pregant en un lloc apartat, una imatge que trobem sovint en l'obra de Lluç, sobretot en els moments clau de la seva existència. Jesús sap que el final és a prop. Ha fet el que havia de fer. Ha ensenyat una nova doctrina, ha realitzat miracles, ha passat per la vida fent el bé, tot

donant testimoni de l'amor del Pare. La gent ha escoltat la seva veu i ha vist les seves obres, però no el reconeix com a Salvador. El consideren tan sols com un profeta, al mateix nivell que Elies o Joan Baptista. Pere, en canvi, dóna la definició exacta de Jesús: *Tu ets el Messies de Déu*. En altres paraules, el consagrat en l'Esperit que es presenta com la presència i la paraula perfecta i definitiva de Déu.

Jesús els imposa el silenci pel que fa a aquesta definició perquè la vol explicar amb detall, tot i que sap que les seves paraules provocaran escàndol entre els qui l'escolten. Així doncs, en el segon apartat Ell mateix es presenta com a Salvador,

però un salvador que dóna la vida per les persones que estima. Es presenta com a Messies, però mitjançant una consagració en la sang i en la creu. Es presenta com un Profeta, però rebutjat pels potents, els ancians, els grans sacerdots i els escribes.

Neix, aleshores, espontani el tercer apartat destinat a tots aquells que lliurement volen seguir Jesús en aquest destí de creu. El missatge és paradoxal: cal portar la creu cada dia. Segons Lluç, la nostra adhesió al Crist es posa a prova en la vida quotidiana, en la fidelitat a les coses petites. El dia a dia és el que compta.

Dra. Núria Calduch-Benages

COMENTARI

Qui és Jesús?

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La comunitat com el lloc de la fe

Als creients ens cal, sobretot avui —quan abunden les opinions contràries a la fe—, una purificació i un enrobustiment en la pròpia fe, si volem de veritat acomplir la paraula de Jesús: «Aquesta és la victòria que venç el món: la vostra fe». L'encreuament d'opinions i la desafecció de molts respecte de la religió ens porta una vegada més a valorar la comunitat com el lloc on és plausible dir «jo crec».

Per a mi dir que l'Església és la comunió de la fe no és un eufemisme que evita el mot «Església», sinó una valoració d'aquest mot, perquè l'Església és i ha de ser intensament el lloc on hom creu amb fe viva i vertadera (una fe que actua per l'amor). L'Església, de manera misteriosa, guarda la fe. Per això, en el ritual del bateig hi ha un moment en què es diu: «Aquesta és la fe de l'Església»: en ella diem el Credo romà i el dels concilis de Nicea i de Constantinoble. En ella la Paraula i la Presència de Crist ens canvien.

Insisteixo en l'aspecte comunitari de la fe, que ens permet, fins i tot en moments de desànim, recolzar-nos en la fe dels *germans*, precisament per subratllar que la comunitat Església no és una pura comunitat humana, ni tan sols una comunitat que culmina el fet associatiu humà. Per això he emprat els mots *comunió de fe*, perquè més que un grup sociològic compacte, l'Església és una comunió que abasta Déu i els homes. És unió *mística* amb Crist: unió vivificada per l'Esperit que ens porta al Pare del Cel.

Els membres de l'Església retroben la seva identitat de membres de Crist en l'amor i el servei als humans, siguin qui siguin, amb preferència pels pobres i desvalguts.

Com va dir Benet XVI en una trobada amb els rectors de les parròquies de Roma, «cal una comunitat, lloc d'experiència progressiva de la vida de fe». Aquesta finalitat l'hauran de tenir ben present els dirigents de parròquies, moviments i associacions cristianes.

Josep M. Rovira Belloso

(La fe cristiana en la societat actual, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Viure en la pluralitat:
l'esperit d'Assís

El gran repte del cristianisme contemporani és viure en la pluralitat religiosa. El segle xx representa un segle en el qual el cristianisme fa una experiència decisiva i inèdita amb la relació amb les altres religions. Aquesta experiència està destinada a incidir sobre la consciència de les Esglésies (per bé que ens referim en particular a la catòlica).

En l'horitzó de l'Estat cristià o de la cristiandat, en què les institucions eren amarades per l'Església i pel cristianisme, religió pública i oficial, no hi havia espai per als altres mons religiosos. Però ara, en aquest segle, les Esglésies han de fer l'experiència de viure en la pluralitat religiosa.

El Concili Vaticà II va ser profundament innovador respecte dels *altres* mons, religiosos o seculars, i va oferir nous esquemes de relació amb els no cristians, amb els laics i no creients, fet i fet amb aquell món que no es pot anomenar el món de l'Església.

Hi ha una pàgina significativa de l'esforç del pensament cristià del segle xx enfrontat amb el pluralisme: l'encontre entre líders cristians i líders de les grans religions a Assís el 1986, volgut per Joan Pau II malgrat la perplexitat d'alguns responsables catòlics, ha dibuixat una imatge eloqüent de la relació entre identitat i diferència. Entre viure la pròpia identitat i respectar la diferència dels altres. Aquesta imatge ha mostrat les religions capaces de pregar l'una al costat de l'altra, no ja l'una contra l'altra, en la dimensió de la pau com a fet íntim del creient i realitat entre els pobles.

Aquesta imatge és un punt d'arribada de l'Església del Vaticà II i de molts pioners. L'anomenat *esperit d'Assís* va molt més enllà dels confins del catolicisme i del cristianisme: és una imatge compartida de com les religions poden estar l'una al costat de l'altra, arrelades en les seves fonts d'espiritualitat i identitat, sobretot en la pregària. Identitat i diversitat, viscudes amb intel·ligència i fe, enriqueixen el món contemporani, com un suplement d'ànima.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

20. ✠ Diumenge XIII durant l'any. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. Dilluns. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. Dimarts. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus 355-Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. Dimecres. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. Dijous. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Divendres. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dissabte. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josep maria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902-Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

QUERIDOS ABUELOS

Saber envejecer

Envejecer, en el fondo, es un proceso de individualización, de interiorización del individuo. Nos desprendemos del *hombre exterior*, del personaje superficial que durante

años presentábamos en los compromisos sociales, pura fachada que tenía que gustar y contentar a todo el mundo. Ahora, nos toca sacrificar a este personaje exterior, que tenía mucho de artificial, en aras de que fructifique nuestro *hombre interior*, la autenticidad que llevamos dentro, que quizá hemos tenido descuidado desde hace tiempo. Viene a ser lo que comenta san Pablo en una carta a los Corintios: «Mientras nuestro hombre exterior se va desgastando, el interior se renueva de día en día.»

Aunque la edad machaca nuestras articulaciones, disminuye la agudeza sensorial, nos hace perder la memoria y nos somete a múltiples achaques cotidianos (de ahí el dicho de que «Si nos despertamos y no nos duele nada, es que estamos muertos»), si sabemos hacerlo, disfrutaremos de la época más plétórica de nuestra vida, ¡porque envejecer es un auténtico arte, señoras y señores! Los años que median entre los primeros indicios de la vejez y el momento de despedirse definitivamente de todo lo terrenal pueden constituir la verdadera cosecha de nuestras vidas. «El joven conoce las reglas, pero el viejo las excepciones», dice un refrán.

En este sentido, los hombres y mujeres mayores debemos convertirnos en filósofos. Así las cosas, saber envejecer es para más de uno una asignatura pendiente o inexorablemente suspendida. Hay que saber envejecer con naturalidad, como la cosa más natural del mundo, asumiendo la corporal decadencia con serenidad y sencillez; eso sí, con el estilo de vida más apropiado para hacer más lento el ineludible deterioro biológico y con el mínimo artificio sobre la apariencia. Nuestra sociedad nos prohíbe envejecer. ¡Ojalá sepamos envejecer con los mínimos retoques a nuestro escaparate corporal!

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac, Barcelona 2010)

ENTREVISTA

MARÍA JOSÉ MARTÍNEZ LAPEÑA

Acompanyament hospitalari

La Delegació de Pastoral de la Salut de Barcelona vetlla per donar servei espiritual-religiós, especialment, a totes les persones hospitalitzades que ho demanin, i a les seves famílies. La M. José Martínez és infermera, ha estat directora de l'Escola d'Infermeria Universitària Prínceps d'Espanya, degana del Consell Català d'Infermeria i, des del 15 d'octubre de 2008, és la delegada de Salut de Barcelona. «Cal fomentar que cada arxiprest, a les seves parròquies, dinamitzi la part de la salut per ser propers a les persones que sofreixen, per tal d'oferir-los ajuda i acompanyament personal i encoratjar-los en la seva vida espiritual», assegura la María José, que apunta els tres àmbits d'actuació de la Delegació: el parroquial, l'hospitalari i el sociosanitari.

Per què és tan important la tasca del sacerdot i dels agents de pastoral a l'hospital?

La tasca del sacerdot i de tot agent de pastoral —religiós, religiosa, laic, laica— és important perquè a l'hospital es donen situacions molt claus per a la vida de les persones —alegres o tristes—, que comporten experiències vitals importants. Tot això té una dimensió espiritual per a tothom i també una dimensió religiosa per a catòlics i persones d'altres religions. És molt important poder acompanyar, facilitar aquestes vivències.

Quines pautes cal seguir per oferir acompanyament espiritual?

En primer lloc, escoltar molt bé el que demana la persona i, en funció de les seves circumstàncies personals, oferir-li l'acolliment personalitzat adequat. Després, ajudar a identificar quines són les necessitats i recursos espirituals o religiosos de la persona, per tal d'acompanyar-la. Ara bé, el missatge ha de ser sempre, i en tot moment, honest, esperançat, realista..., per tal d'assumir les limitacions, les debilitats i no perdre la confiança, l'esperança, la fe en Déu. Cal reconciliar-se amb el seu entorn per estar en pau amb si mateix.

Aquest servei també es dona a altres religions?

Sí, cada religió té el seu servei quan una persona es troba en una situació de malaltia o ingressada en un hospital. Sovint, som nosaltres mateixos qui avistem els nostres homòlegs d'altres religions.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

XIII Consell Nacional de la JOC Nacional de Catalunya i les Illes. El màxim òrgan del moviment Joventut Obrera Cristiana es reuneix, amb el lema «Posa't en moviment i organitza't», els propers 25, 26 i 27 de juny al Centre d'Espiritualitat Josep Manyanet (Begues). Informació: tel. 933 022 924 o joventutobreracristiana@gmail.com.

Missa gitana de Sant Joan. El Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona invita a l'Eucaristia que se celebrarà a la parròquia del Sant Àngel Custodi (c/ Vilardell 50 - Hostafrancs) el diumenge 27 de juny (18.30 h). En acabar hi haurà berenar-sopar de germanor.

Pregària itinerant del quart diumenge. Dia 27 juny (18 h), a la parròquia de la Verge de Gràcia i Sant Josep (Josepets), Pl. Lesseps 25.

Movimiento de Retiros Parroquiales Juan XXIII. Moviment cristià molt estès a l'Equador i al Perú. Realitzarà un *Retiro Espiritual* (25-27 juny) a la parròquia de la Immaculada Concepció de l'Hospitalet (c/ Estronci 20).

BREUS

Visita pastoral a l'Arxiprestat de la Vall d'Hebron. El dia 2 de maig, a la capella de l'Hospital de Sant Rafael, el cardenal Martínez Sistach presidí l'acte de clausura de la visita pastoral a l'arxiprestat de la Vall d'Hebron. En aquest acte final el cardenal es va reunir amb els membres dels consells pastorals de les parròquies de l'arxiprestat i va concelebrar l'Eucaristia amb l'arxiprest, Mn. Àngel Eugeni Pérez, i amb els altres mossens de les diverses parròquies de l'arxiprestat.

CURSETS I JORNADES

XXXII Curso de verano de Liturgia. Sobre el tema «La belleza del gesto en la Liturgia. Saber celebrar», impartido por los

Curs intensiu de Cristologia a la Facultat de Teologia de Catalunya

Són 15 hores de reflexió sobre Jesucrist a través de la teologia, la investigació, la música i el cinema. Dies: 1, 2 i 3 de juliol. Horari: matí de 10 a 13.30 h / tarda de 16 a 19.30 h. El dissabte dia 3 només matí. Preu: 50 euros; mòduls de mitja jornada: 12 euros. Inscripcions fins al 30 de juny: Secretaria FTC, tel. 934 534 925, c/e: congressos@teologia-catalunya.cat. Web: www.teologia-catalunya.cat.

- Una oportunitat per posar-se al dia en Cristologia
- Una síntesi cristològica amb rigor científic i amb sensibilitat actual
- A càrrec d'un equip de professors de la FTC
- Un servei per a la formació permanent dels cristians laics, religiosos i religioses
- Professorat (per ordre d'intervenció): Armand Puig, Cebrià Pifarré, Ramon Ollé, Santiago Bueno, Salvador Pié-Ninot, Joan Planelles, Begoña Guerrero, Tomàs Padrós, Peio Sánchez, Emili Marlés i Xavier Morlans

profesores A. García, J. A. Piqué y J. González Padrós, en Montserrat (5-9 julio). Clases mañana y tarde; celebración de Laudes, Eucaristía y Vísperas en el Camerín de la Virgen. Posible hospedaje en el hotel Abad Cisneros. Organizado por el Centre de Pastoral Litúrgica y el Instituto Superior de Liturgia de Barcelona. Información e inscripciones: Helena Sarasa, tel. 933 022 235 y 933 184 218; cpl@cpl.es.

Curs «Música i Espiritualitat». Aportació de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) als cursos d'estiu de la UB, coordinat per Joan Grimalt (5-9 juliol). Informació: tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org; 934 035 880, juliols@ub.edu.

Jornades d'Estudis Franciscans. Dies 25 i 26 de juny, organitzades per la Família franciscana de Catalunya, a la FTC (Diputació 231).

IX Jornades Interdiocesanes de Catequesi. De l'1 al 3 de juliol, el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC) celebrarà les IX Jornades Interdiocesanes de Catequesi amb el títol «Esdevenir cristià. Pedagogia de la Iniciació Cristiana», al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació 231). Informació: 933 021 041.

EXERCICIS I RECESSOS

Exercicis a l'estiu per a religiosos i religioses. La URC (Unió de Religiosos de Catalunya) organitza tres tandes d'Exercicis en clima intercongregacional. A *Montserrat*: pel P. Josep Miquel Bauset, OSB

«Apassionats per Déu. Testimonis de l'Antic Testament» (5-11 juliol); pel P. Cebrià Pifarré, OSB «Descobrir Jesús acompanyats per sant Mateu» (9-15 agost). Reserves a urc.info@gmail.com o tel. 933 024 367. A la *Cova de Manresa*: pel P. Pere Borràs, SJ (21-30 juliol). Reserves: tel. 938 720 422.

Exercicis organitzats pels Grups d'Oració i Amistat. Oberts a tothom (26-31 juliol), dirigits per Mn. Joan Güell, director central dels GOA, en castellà (23-28 agost), dirigits per Mn. Josep Serra, consiliari dels GOA de Barcelona, en català. A la Casa d'Espiritualitat «La Immaculada» de Tiana (c/ Edith Llauradó 22). Inscripcions: tel. 932 181 005 o goracionamistad@yahoo.es

PELEGRINATGES

Peregrinació a Fátima con San José de la Montaña, del 9 al 14 de julio por la Cornisa Cantábrica, Bilbao, Santander, Covadonga, Santiago de Compostela, Fátima y Zaragoza. Información: tel. 933 857 259 (Jaime o Rita) por las tardes y los domingos (11-14 h), en San José de la Montaña.

PUBLICACIONES

Un nou llibre de Mn. Francesc Nicolau. Es titula *La intimitat de la matèria*, i recull els articles publicats per l'autor en el setmanari *Catalunya Cristiana*. Un llibre de 266 pàgines, que és el número 25 de

PREPAREM LA VISITA DEL SANT PARE

1. Cardenal Martínez Sistach

«Un altre monument que expressa la vitalitat cristiana de Barcelona és el Temple de la Sagrada Família, obra d'Antoni Gaudí, arquitecte genial i home de profunda fe, raó per la qual s'ha obert el seu procés de beatificació. Amb goig esperem la visita del Sant Pare Benet XVI a Barcelona, el 7 de novembre d'aquest any, per consagrar el Temple i dedicar-lo al culte litúrgic. Ens hi estem preparant amb molta il·lusió.

»La comunitat cristiana de Barcelona s'esforça perquè els valors de l'Evangeli siguin presents en el món d'avui i per donar testimoni de Jesucrist amb paraules i amb obres, fomentant un clima de solidaritat i de convivència, també amb els qui tenen altres creences.»

(Fragment de la Carta de l'arquebisbe de Barcelona als turistes que ens visiten, publicada per la Delegació Diocesana de Pastoral del Turisme)

la col·lecció «Cultura i Pensament», assumida ara per Editorial Claret. És conegut el rigor científic i la capacitat divulgadora que demostra l'autor, professor emèrit de filosofia de la naturalesa a la Facultat de Filosofia de Catalunya i subdirector del Museu de Geologia del Seminari Conciliar de Barcelona.

Col·lecció Testimonis, de la Delegació de Pastoral Social.

Aquesta delegació i el Secretariat per a la Marginació han publicat el número 2 de la col·lecció «Testimonis», que recull la vida i l'obra de persones de casa nostra que han excel·lit en el seu compromís i el seu servei als pobres. El segon opuscle de 56 pàgines està dedicat al germà Joan Lluís Casanovas, de La Salle, ànima de l'Escola Cintra, i al P. Josep M. Panella, SJ, creador de la Fundació Arrels.

PALABRA Y VIDA

El centenario de la Hospitalidad

La Hospitalidad de la Virgen de Lourdes fue erigida en Barcelona por el obispo Joan Laguarda Fenollera en el año 1910. Por eso, durante el presente año celebra su centenario y se han preparado un conjunto de actos, que se iniciaron el pasado 7 de abril con una celebración eucarística en la catedral de Barcelona, presidida por los tres obispos de la provincia eclesial de Barcelona, y con la inauguración de una exposición retrospectiva en la sede de la «Pia Almoyna» o Museo Diocesano. Está previsto que el centenario se cierre con la peregrinación número 150 de las organizadas por nuestra Hospitalidad. Tal peregrinación se prevé será el mes de junio del año 2011.

La Hospitalidad de la Virgen de Lourdes de Barcelona, que ahora también lo es de las nuevas diócesis de Sant Feliu de Llobregat y Terrassa, es la más antigua de España, y por esta razón, del 25 al 28 del próximo noviembre, está previsto celebrar en Barcelona un congreso de todas las hospitalidades españolas.

El 18 de junio de 1910 salieron los dos trenes de la primera peregrinación con treinta enfermos y cuatro-

cientos treinta peregrinos. Con el paréntesis de las guerras civil y mundial, las peregrinaciones se han ido sucediendo. La organización de dos peregrinaciones cada año que realiza la Hospitalidad —la de junio y la de septiembre— se ha convertido ya en una tradición y se ha ido incrementando el número de personas que participan en ellas.

Desde sus orígenes la Hospitalidad tiene por finalidad organizar las peregrinaciones al santuario de Lourdes, lugar de las apariciones de la Virgen María a santa Bernardita de Soubirous, unas apariciones que fueron reconocidas por la Iglesia como «revelaciones privadas» en el año 1862. Se ha dicho que el mensaje de Lourdes expresa, por medio de la Virgen María, el amor misericordioso de Dios a todos los hombres, y sobre todo a los enfermos, los discapacitados y los miembros más débiles y olvidados de nuestra sociedad.

En sintonía con este mensaje de Lourdes, la Hospitalidad, como complemento de las peregrinaciones, promueve durante todo el año actos de oración, visitas y la atención a los enfermos, la incorporación de personas

a la pastoral de la salud de las parroquias, encuentros para mantener el calor espiritual de la peregrinación. Las peregrinaciones y el trabajo permanente de nuestra Hospitalidad son una gran escuela de espiritualidad y de solidaridad. Uno tiene que haberse hecho peregrino y haber convivido con los demás peregrinos para darse cuenta de cuan real es esta afirmación.

Este centenario será, sin duda, una ocasión para recordar el trabajo de estos cien años y a los muchos colaboradores y colaboradoras que lo han hecho posible. A la vez, las celebraciones centenarias significarán un impulso para continuar difundiendo un mensaje de esperanza y de solidaridad para con los enfermos y los miembros más débiles de nuestra sociedad. La numerosa presencia de jóvenes entre los voluntarios que están al servicio de las peregrinaciones y al servicio de las actividades habituales de la Hospitalidad es todo un signo de esperanza de cara al futuro de esta institución centenaria.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona